

Slomškova priznanja 2016

V soboto, 24. 9. 2016, bo na Poniški tradicionalno srečanje učiteljev, vzgojiteljev, katehetov in staršev. Tam bomo Slomškova priznanja podelili ge. Nadi Žgur, ge. Darji Silan in s. Brigiti Zelič. Naziv častni član DKPS bo prejel dr. Hubert Požarnik. Tu povzemamo utemeljitve priznanj, prejemnikom iskreno čestitamo in se zahvaljujemo za njihovo delo.

Dr. Hubert Požarnik je bil rojen leta 1937 v Ljubljani. Že v srednji šoli se je zelo zanimal za psihologijo. Vneto je prebiral Freuda, Adlerja, Junga in seveda slovenske psihologe in pedagoge (npr. Ozvald, Veber, Janžekovič, Silih, Trstenjak, Gogala). Leta 1965 se je zaposlil na Univerzitetni psihiatrični kliniki v Polju. Delo je vključevalo psihološko diagnostiko in psihoterapijo, pozneje tudi sodnoizvedeniška mnenja.

Izpopolnjeval se je na številnih klinikah v tujini, med drugim tudi na Inštitutu Sigmunda Freuda v Frankfurtu. Doktoriral je iz klinične psihologije na Medicinski fakulteti v Ljubljani in tam postal izredni profesor. Je redni član Nemške akademije za psihoanalizo, gostujoči profesor na različnih evropskih univerzah ter član slovenskega kluba PEN.

V javnosti je pustil odmevnejši pečat kot ustanovitelj DEMOS-a, bil je predsednik Slovenske demokratične zveze in poslanec v prvem slovenskem parlamentu. Bil je tudi predsednik programske komisije Sveta RTV Slovenije. Je ustanovitelj in aktiven član društva Pobuda za šolo po meri človeka.

Je publicist in avtor mnogih izvirnih monografij. V reviji Demokracija sodeluje kot kolumnist, je znan predavatelj, zelo rad se potika po širnem svetu in uživa ob vnukih.

Dr. Požarnik je prvi psiholog, ki je poučeval na Medicinski fakulteti v Ljubljani, in je tako rekoč začetnik področja zdravstvene psihologije pri nas. Vedno je presegal okvire akademskega, ambulantnega in bolnišničnega delovanja.

Za DKPS je imel več predavanj, z društvom je sodeloval kot predsednik

Pobude za šolo po meri človeka. Bil je član Častnega razsodišča DKPS in član Sveta revije Vzgoja. Je tudi član Društva katoliških izobražencev.

Ga. Nada Žgur se je rodila leta 1952 v Mariboru. Tam je na Srednji glasbeni šoli obiskovala pouk teorije, solopetja, klavirja, tolkal in zborovodstva. Redno je prepevala v zborih in manjših vokalnih skupinah. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je študirala glasbeno pedagogijo in solopetje. V študijskem letu 1984/85 je opravila podiplomsko specializacijo na Berklee College of Music v Bostonu, ZDA.

Prof. Žgur ni zgolj učiteljica, vzgojiteljica; ona je druga mama, ki svojim učencem posveti življenje. Je zgled vere in opora v težavah.

Rezultati njenega življenjskega dela so dobro vidni na slovenskih glasbenih odrih, saj med slovenskimi pevci skoraj ni osebe, ki ne bi bila njen redni učenec na (Srednji glasbeni in baletni šoli), na oddelku za džez, ali pa bi k njej prišla na privatno uro. S svojim delom je izoblikovala znane glasove, mnogi od njih nadaljujejo delo kot pevski pedagogi. Njen pristop k učenju petja je inovativen in učinkovit.

Kot pedagoginja je znanilka vere in Življenja, je ambasadorica Jezusa Kristusa – z glasbo in zgledom.

Že več kot 12 let sodeluje z glasbeno skupino Alfa in Omega, v katero je prišla kot mentorica. S svojo potrpežljivostjo in edinstvenim znanjem je skupino spremenila v glasbeno skupino, ki še danes pričuje s svojimi nastopi. Njena besedila in glasba (ki jo pripravlja skupaj s soprogom Dečom) so pustili trajen pečat v slovenskem glasbenem prostoru.

Njen odnos – spoštovanje in ljubezen – je odraz resnično dobrega pedagoga, ki svoje življenje razdaja za druge.

S. Brigita Zelič se je rodila leta 1952 v Grižah v Savinjski dolini kot najmlajši otrok v sedemčlanski družini, ki je živela ob zgledu don Boska. Leta 1971 jo je življenje pripeljalo k salezijankam, v skupnost Hčera Marije Pomočnice (HMP), kjer je leta 1981 naredila večne zaobljube. Po končani srednji ekonomski šoli je svoje delo usmerila v skrb za mlade, katehezo

družin, zadnja leta je tudi voditeljica Skupnosti slovenskih katehetinj in katehetov (SSKK).

Leta 1981 je končala magisterij iz katehetike v Rimu na fakulteti Univerzita Pontificia Salesiana. Med letoma 1993 in 1999 je bila salezijanska inšpektorica, nekaj let ravnateljica na Bledu in v Radljah, delovala je tudi v pisarni Konference redovnih ustanov Slovenije (KORUS). Ostala je zvesta don Boskovemu zgledu in je kot katehetinja delovala v številnih župnijah. Poleg priprave gradiv, še posebej ji je blizu družinska kateheza, je sodelovala na mnogih katehetskih simpozijih in izobraževanjih na slovenski ravni. Leta 2012 je kot škofijska voditeljica katehetinj in katehetov v Novem mestu prevzela tudi vodenje SSKK. Vsa leta zavzeto vodi in koordinira delo skupnosti, povezuje posamezne člane in se trudi, da bi prav vsak katehet začutil občestvo tako na kakovostnih izobraževanjih, delavnicah kot tudi prijateljskih druženjih v obliki romanj, duhovnih obnov in srečanj. Rada poudarja, kako pomembno je nenehno izpopolnjevanje, študij, pa tudi molitev in medsebojna povezanost, da naše delo v praksi res lahko obrodi sadove.

V Škofiji Novo mesto opravlja tudi delo voditeljice Katehetsko-pastoralne šole, ki jo uspešno povezuje z delom SSKK. Za radio Ognjišče prevaja papeževe govore. V Društvu katoliških pedagogov Slovenije, OS Novo mesto, zavzeto sodeluje kot duhovna asistentka.

Mag. Darja Silan je profesorica biologije na Gimnaziji Jožeta Plečnika v Ljubljani, v pedagoškem poklicu dela že 30 let. Ima naziv svetnica. Je poročena, zvesta soproga in mama štirih že odraslih otrok.

Pri svojem delu je dosledna, poglobljena in predana učiteljskemu poklicu. Zaveda se, da biologije ni mogoče poučevati samo v razredu, zato velik pomen pripisuje terenskemu raziskovalno-pedagoškemu delu. V metodiko poučevanja vnaša sodobno strokovno znanje. Kot skrbna razredničarka se pogloblja v družbena in vzgojna vprašanja. V gimnaziji deluje na veliko področjih:

- je voditeljica bioloških delavnic Aktivno na interdisciplinarnih Plečnikovih taborih;
- skrbi za mednarodno povezovanje s šolami po Evropi;
- aktivno je sodelovala na več mednarodnih konferencah o naravoslovju in ekologiji;
- je mentorica dijakom pri raziskovalnih nalogah v okviru gibanja Znanost mladini;
- v okviru Eko šole Slovenija je državna koordinatorica za področje srednjih šol;
- že dobro desetletje vodi in poučuje Študij okolja;
- sodelovala je v študijski skupini za okoljsko vzgojo in je soavtorica priročnika Okoljska vzgoja za gimnazije;
- v šolskem letu 2014/15 je pod njenim vodstvom zaživel projekt Mala terasa in urbani strešni vrt Gimnazije Jožeta Plečnika. Vrt je izdelan po merilih sodobne doktrine o urbanih vrtovih in daje dijakom neskončno možnosti za praktično delo in druženje v naravi, ki jo je povabila med betonske zidove mesta.

Dejavna je tudi v župniji in lokalni skupnosti. Že od študentskih let dalje je aktivna članica Skupnosti krščanskega življenja. Odlikujejo jo odlična strokovnost, osebnostni pogum, širina ter človeška toplina. To so vrline, ki jih je bl. Slomšek pripisal dobremu učitelju. ■

Sveta vrata so človeško srce

V začetku avgusta smo se pedagogi in drugi v Ilirski Bistrici zbrali na duhovnih vajah v tišini. Letošnje so bile prav posebej lepe, ker so bile posvečene Mariji. Vsak dan je bil poimenovan po Njej: Posoda duhovna, Skrinja zaveze, Božja porodnica, Tolažnica žalostnih, Vrata nebeška, Pomoč kristjanov. Okoli trideset udeležencev je poglobljalo svojo vero. Predzadnji dan nas je čakalo še veliko presenečenje, obiskala nas je Fatimska Marija Romarica. V soboto zvečer smo se lahko pridružili domačinom in v procesiji z lučkami pospremili Marijin kip v bližnjo cerkev sv. Petra, kjer je

bilo celonočno čiščenje. Hvala vam, p. Silvo, p. Albert in s. Martina, za vaše znanje, vero, skrbnost in ljubezen do nas v dneh tišine! ■

Magdalena Jarc

61. srečanje SIESC-a, Cluj, Romunija: 22.–28. julij 2016

Na letošnjem srečanju je bilo 55 udeležencev iz 10 držav. Potekalo je pod krovnim naslovom *Identiteta in življenje v skupnosti: izobraževanje za različnost*. Skupaj smo želeli razmisliti, kako lahko pri predmetih, kot so zgodovina, verska vzgoja, umetnost in tuji jeziki, pripravimo učence na družbo, ki je vedno bolj različna in pluralna. Ob vsebini, predavanjih in pogovorih nam je bilo vedno bolj jasno, zakaj so naši romunski kolegi izbrali to temo. V Romuniji se je srečalo več kulturnih pokrajin in veroizpovedi; tri kneževine so pripadale različnim ravnem oblasti, preden so se v 20. stoletju združile v državo Romunijo. Prisluhnili smo naslednjim predavanjem:

- Izobraževanje za toleranco (Sandra Chistolini, Rim, Italija),
- Izobraževanje v kriznih časih (M. Talos, DJ, Bukarešta, Romunija),
- Romunska cerkvena arhitektura med vzhodom in zahodom (Dan Ruscu, Cluj, Romunija),
- Zgodovinski razvoj romunske grkokatoliške cerkve (Ciprian Ghisa, Cluj, Romunija).

V štirih jezikovnih skupinah so si udeleženci izmenjavali izkušnje in odzive ter pripravili vprašanja za nosilce predavanj, na katere so odgovarjali v treh jezikih. Vsak dan je bila možnost obiska 'latinskih' svetih maš, nedeljska sveta maša je bila v bizantinskem obredu Janeza Krizostoma v romunščini, v grškokatoliški katedrali. V dveh popoldnevih smo si ogledovali znamenitosti mesta Cluj, večinoma cerkve različnih veroizpovedi in trojezično univerzo. Prisluhnili smo dvema koncertoma, čemur sta sledili večerji v prijetnih restavracijah. Zadnji dan smo na severnem območju Maramur obiskali čudovit samostan in pretresljiv spomenik v Sighetu, v katerega ječi

so v celicah prikazane komunistične metode diktature v Romuniji in tudi v drugih evropskih državah.

Manreza, center romunskih jezuitov, je nudil primerno okolje za naše dejavnosti. Patri, bratje, sestre in osebe, ki skrbijo za hišo, so nam omogočili prijetno bivanje in nas navdušili s svojo prijaznostjo.

SIESC se iskreno zahvaljuje romunskim kolegom: p. Cristianu ter trem kolegom, ki so opravili večino organizacijskega in pripravljalnega dela: Alinu Tatu, Irini Marginean in Mariusu Boldorju. Zelo potrpežljivo so izpolnili tudi posebne želje. Naši romunski kolegi so dokazali, da zmorejo odlično organizirati srečanje, polno čudovitih doživetij, v najboljši tradiciji SIESC-a. ■

Wolfgang Rank,
prevedla Magdalena Jarc

Romanje po Slomškovi poti 2016

Letošnje romanje se je razlikovalo od prejšnjih. Vido se je od Celovca do Salzburga podal sam.

Ker letos mineva 170 let od posvetitve bl. Slomška v škofa, smo se odločili, da poromamo v Salzburg na zunanjo slovesnost obletnice, ki jo je pripravila mariborska metropolija. Naš romarski vodja Vido je pot začrtal natanko po zapisih F. Kovačiča, ki poroča, da jo je Slomšek prehodil v spremstvu svojega brata Valentina leta 1833, ko je bil spiritual v Celovcu.

V nedeljo, 26. junija, je v Celovcu vzel pot pod noge in v nedeljo, 3. julija, srečno prišel v Salzburg. Na poti je 'srečeval' nevihte in neurja, prehodil je pot čez 2450 m visoke Malnitzske ture.

Glavna slovesnost Slomškove obletnice je bila v torek, 5. julija, v benediktinski cerkvi sv. Petra v Salzburgu. Z avtom smo se tja odpravili še štirje člani DKPS in tako smo s svojim prihodom zaključili romanje in počastili našega zavetnika. Na slovesnost je prišlo okrog 100 romarjev z agencijo Aritours iz Maribora in Celja, duhovni vodja romanja pa je bil nadškof in metropolit dr. Alojzij Cvikel. Poudaril je, da se spominjamo 170-letnice škofovskega posvečenja,